

[Finansministeren.]

duktion og den fulde beskæftigelse, som også blev et resultat af 1960ernes omstillingsproces.

De klassiske midler til beskyttelse mod en for stor import er ikke længere til vort lands rådighed. Vi har frivilligt ved beslutninger, truffet her i folketinget, givet afkald på såvel at benytte os af importrestriktioner som dem, vi kendte i 1930erne og 1940erne for at beskytte den indenlandske produktion, og at forbedre betalingsbalancen med toldforhøjelser som våben. GATT-aftaler, Kennedy-runden og de markedsdannelse, vi er medlemmer af eller på nippet til at blive medlemmer af, medfører alle, at tolden ikke længere er et virksomt middel, der står til rådighed for det høje folketing, hvis vi har betalingsbalancevanskeligheder.

Det er derfor nødvendigt at tilvejebringe indre økonomisk balance, så vort forbrug står i et rimeligere forhold til vore indtjeningsmuligheder. Det er det, der er regeringens formål og formålet med den politik, der nu ligger til godkendelse her i folketinget. Den stramme finanspolitik er det vigtigste middel for at opnå en bedre balance i den indre økonomi imellem forbruget og indtjeningen.

I denne stramme finanspolitik er bygge- og anlægsstoppet også et led. Bygge- og anlægsstoppet er blevet drøftet en hel del her i dag, og det er ikke mærkeligt, at der er faldet bemærkninger om det. Men jeg vil gerne sige, at det jo slet ikke er noget nyt, denne regering her forsøger. Man har gjort det tidligere, når man frygtede en ophedet sommerkonjunktur og var bange for, at der ikke ville blive arbejdskraftressourcer i tilstrækkeligt omfang til eksportindustrien. Første gang man havde et tilsvarende stop, var i december 1958, hvor man stoppede for reparations- og vedligeholdelsesarbejder på statens bygninger. Dette stop blev gentaget i 1960, 1961 og 1962 og strakte sig i alle disse år over perioden 1. maj til 1. oktober. I december måned 1962 gennemførte man derudover et stop for reparations- og vedligeholdelsesarbejder på alle offentlige bygninger, og desuden kom om- og tilbygningsarbejder til på det tidspunkt. I 1966 bestemte man, at for så vidt om- og tilbygningsarbejderne kostede over 50.000 kr.,

krævedes der særlig tilladelse, og det blev bekræftet i 1967, 1968 og 1969.

Hvad angår de statslige anlægsarbejder, gennemførte man den 28. april 1959, altså efter at man havde vedtaget finanslovsforslaget her i det høje folketing, et stop for beskæftigelsesfremmende arbejder: beskæftigelsesarbejder, vejfundsarbejder, landvindingsarbejder og grundforbedringsarbejder, og dette stop strakte sig fra den 15. maj til den 15. september. Den 8. april 1960, også efter finanslovens vedtagelse, udstedte man et cirkulære om tilbageholdenhed med hensyn til igangsættelse af anlægsarbejder. Den 10. april 1961 gentog man, hvad man havde gjort i 1959. Den 8. september 1961 gentog man det på ny, idet man dog udstrakte perioden, hvor forbuddet skulle gælde, indtil den 30. september. Den 13. marts 1963 foretog man det samme, dog her for en længere periode, nemlig fra den 13. marts til den 30. september.

I det hele taget har vi haft disse stop og disse indskrænkninger i sommerbeskæftigelsen i den statslige sektor gang på gang 1950erne og 1960erne igennem for at prøve på at stille vor arbejdskraft til rådighed for den eksportindustri, af hvis fremgang landets økonomi er afhængig. Der er ikke ved det stop, der nu kommer, tilstræbt nogen sortering efter det ene eller det andet synspunkt, men man har ligesom tidligere gjort det generelt og gjort det for perioden indtil den 15. oktober. Jeg vil gerne sige, at der er visse ting, der vil blive undtaget fra disse bestemmelser, nemlig bygge- og anlægsarbejderne i Grønland, arbejder, der udføres med lån fra statens bygge- og boligfond, saneringer med lån og tilskud i henhold til boliglovgivningen, kollegiebyggeri samt bygge- og anlægsarbejder nord for Limfjorden og på Mors. Dette sidste være nævnt i anledning af venstres ordførers spørgsmål til mig.

Det er et af de midler, man har til rådighed, hvis man vil prøve at føre en politik, der ikke giver alt for stærk ophedning, og det har da også, selv om det har givet vanskeligheder at administrere ordningen, været anvendt tidligere; der er vist gode eksempler på, at det var nødvendigt i tidligere perioder, som det er det nu.

Denne del af finanspolitikken er naturligvis kun en detalje. Vigtigere er selve finans-